

Rozhovor s modelkou, zpěvačkou a spisovatelkou Ivou Frühlingovou

ANDREA TRČKOVÁ | Šéfredaktorka časopisu MOJE JEDLE

Je mladá, krásná, příjemná a úspěšná. Osobně jsem se s ní seznámila úplnou náhodou na kurzu rétoriky. Nejprve jsem ji nepoznala, ale její francouzské písničky se mi vybavily hned po vyslovení jejího jména. Nejenom o tom, proč zpěvačka chodí do kurzu rétoriky, jsem si s Ivou popovídala exkluzivně pro čtenáře časopisu MOJE JEDLE.

Už ve svých 14 letech jste odešla za prací do Francie. Co vás inspirovalo a jaké to bylo pro tak „malou holku“ ve velkém světě modellingu?

Ve 14 letech jsem odjela do Francie, protože můj dědeček byl Francouz a strašně krásně mi vždycky o Francii vyprávěl. Byla jsem zamilovaná do Paříže, moc jsem ji chtěla vidět. Když jsem pak byla v Praze, dozvěděla jsem se o konkurzu, který pořádala jedna pařížská modellingová agentura, šla jsem tam a zkusila to. Vybrali mě, a tak jsem odjela. A jaké to bylo? Ve 14 letech, kdy začíná puberta, jsem si řekla: super, budu bez rodičů, parádně si to užiju, ale vůbec jsem si neuvědomila, že tam nejsou moji kamarádi, že tam nemám mámu, že tam nemám nikoho, s kým

co mi kdo říká. Byla to pro mě ohromná zkušenost, za kterou jsem svým rodičům vděčná.

Odjížděla jste do Francie a uměla jazyk, nebo jste se ho naučila až v Paříži?

Ne ne, až tam. Možná jsem uměla pár vět, jako dobrý den a podobně, ale mluvit plyně francouzsky jsem neuměla.

Kromě modellingu jste se ve Francii věnovala i muzice a sklízela úspěchy. Jak se z modelky stane zpěvačka?

Já jsem měla hudbu vždycky ráda, i po Paříži jsem pobíhala s walkmanem. Když mi bylo asi šestnáct, tak jsem začala hodně kamarádit s jedním klukem,

který měl kapelu. Přála jsem si přijít alespoň na jednu zkoušku a vidět, jak to funguje. Nejdřív jsem je poslouchala, pak zkusila vokály a pak jsem začala zpívat písničky a začalo mě to moc bavit. Navrhla jsem, že si můžeme udělat demáček, nahrát si pár písniček na cedéčko. S cedéčkem jsem pak chodila po všech možných producentech a vydavatelských domech, jestli mi někdo nepomůže. Po nějaké době se mi ozvali dva producenti. A vyšla první deska.

Do Čech jste se vrátila v roce 2004. Spolupracovala jste s Annou K. i Meko Žbirkou...

No, Meko je skvělý! Nazpívali jsme spolu písničku k seriálu „Ordinace v růžové zahradě“ a strašně moc mu děkuji, že mi nabídl takovou příležitost, dodneška mě to živí. *(smích)* On je úžasný člověk, má přehled o tom, co se děje v hudebním světě, a je vždycky příjemný, pozdraví, je to zkrátka profesionál.

Změnila jste hudební styl, vyměnila francouzštinu za češtinu, myslím tím spolupráci se skupinou „NO PANIC.“ Ráda zkoušíte nové věci?

To také, ale zároveň je to o tom, že „NO PANIC.“ jsou kluci z mé kapely, mí muzikanti, kteří za mnou chodili

s českými písničkami, které pro mě složili, a říkali: dejme to na desku. Já na to, že nemůžu, není to můj francouzský styl a nehodí se mi to k tomu, co zpívám. No tak řekli, že to tedy uděláme jinak, bude to úplně jiný projekt, aby lidi neřekli, co ta Iva blbne. A tak jsme spolu vytvořili projekt „NO PANIC.“

Do toho všeho jste navíc stačila napsat knížku Příběhy modelek. Co vás k tomu přimělo a jak to všechno stiháte?

Ono to většinou jenom tak vypadá, že je toho tolik, protože informace v novinách se pořád točí, ale je to úplně normální pracovní koloběh. Knižku Příběhy modelek jsem měla v hlavě už dlouho. Bavi mě to, píšu už od malička, a nejen texty. Mám v šuplíku několik nedodělaných románů a příběhů, které jsem nikdy nemohla dopsat, prostě jsem se zastavila v půlce a nešlo to dál. Ale tady, formou povídek, je to psaní tak nějak rychlejší, protože se vždycky ukončí děj. Za dva tři měsíce bylo dopřáno a knížka byla na světě. A vůbec jsem nečekala, že to bude mít až takový úspěch. Už se dělá třetí dotisk, což je prostě neuvěřitelné, a taky se to překládá do slovenštiny. Prosili mě o nějakou další knížku, ale ještě nevím, až to přijde, tak to přijde...

A teď mi prozrad'te, proč profík jako vy chodí na kurzy rétoriky?

(smích) No, jednak proto, že jak jste sama říkala, zkouším ráda nové věci, a za druhé proto, že jsem se stala reditelkou nové modelingové agentury K1 MODELS (www.k1models.cz). Je to pro mě úplná změna toho, co jsem dělala dosud, snažím se chodit na všechny možné kurzy a přiučit se co nejvíc věcí, které mi můžou v tomto novém byznysu být užitečné.

Letos na podzim vám vyjde nová CD?

EMI, moje vydavatelská společnost, si přála THE BEST OF. Cédéčko vyjde na podzim. Bude ho doprovázet malé turné, na kterém se na čas rozloučím s hudbou. Dám si určitou pauzu, abych se mohla plně věnovat nové modellingové agentuře.

A teď z úplně jiného soudku. Nakupujete ráda?

No ráda... Nejsem takový ten typ ženy, co jde nakupovat, hrozně si to užívá a může zůstat v obchodním centru třeba celý den. Jsem v tom spíš jako chlap, jdu za tím, co potřebuji, dám to do košíku a odcházím pryč. Co jsem si ulovila, to si prostě odnesu.

Protože časopis MOJE JEDLE je interním časopisem společnosti SPAR, nemůžu se nezeptat, jestli chodíte nakupovat také do INTERSPARu?

Chodím, a nejen do INTERSPARu, ale i do jiných větších supermarketů, protože tam máte všechno na jednom místě, pěkně při ruce a je to praktičtější a zároveň rychlejší. Kdybych chodila do malých krámků, tak by byl celý den zabítý.

Děkuji za rozhovor.

Rozhovor proběhl v prostorách
AHA PR Agency, s.r.o.
(www.agentura-aha.cz)

